

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL
FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

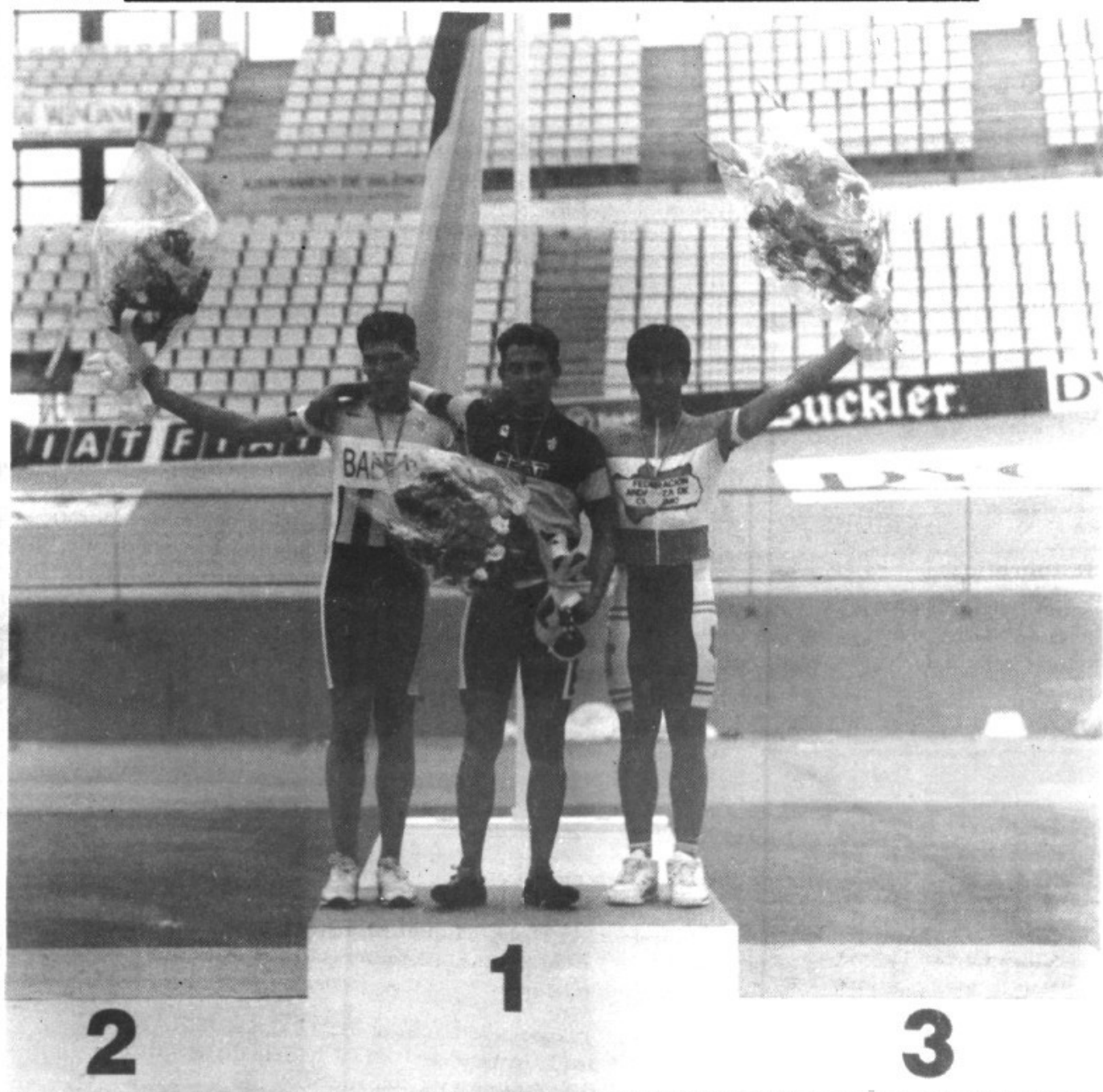
ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA
DE MALLORCA

PREMSA
FORANA

Número 75

OCTUBRE

Any 1992

EL MARIER DANIEL ESTARELLAS, MEDALLA DE PLATA
DEL CAMPIONAT D'ESPANYA EN PISTA, A VALÈNCIA

Sumari

Editorial i sumari	2
La llengua màgica	3
Les nostres possessions:	
Roqueta (2)	4
Sa xerradeta amb mestre	
Miquel Carbonell Gelabert,	
Cuquet	7
Bullit de notícies	12
Demografia. Telèfons	14
El temps. Temps passat	15
Final de Ses Tarragones 92	16
Independents de Maria	17
A en Mir i Mir	18
Contra la macropresó de	
Mallorca	19
Carrerany Esportiu	20
Feim Carrerany:	
Exposició de Pep Roig a Sa	
Capella Fonda	24

Fotografies:

Magí Ferriol Bauzá
Miquel Morey Mas
Club Ciclista de Maria de la
Salut

EDITORIAL

Acaba de començar un nou curs escolar; el dia 14 de setembre s'incorporaren a les aules els més petits i el dia 1 d'octubre ho feren els alumnes de Secundària i els universitaris.

Aquest any el C.P. A. Monjo ha vist incrementat el seu alumnat degut a la incorporació dels pàrvuls de tres i quatre anys.

El principi de curs significa per totes aquelles famílies que tenen fills en edat escolar un trasbals considerable: canvi de ritme de vida, d'horaris, despeses econòmiques importants, tràmits burocràtics, etc... I com a rerafons de tots aquests canvis, un munt d'il·lusions i de preocupacions; començar un curs acadèmic és com iniciar un cicle vital: s'ha de preparar la terra, sembrar, tenir cura del creixement...

Sovint pensam que això de l'educació és cosa de mestres i alumnes i que afecta poc o gens a la resta del poble i de la societat en general. Però una escola no és quelcom aïllat, sinó més aviat una caixa de ressonància on hi troben ressò les idees, els prejudicis, les actituds que configuren la societat. L'escola no pot educar en els valors democràtics de respecte mutu, de tolerància, de llibertat, de solidaritat, si els valors que dominen fora de les aules són els contraris. Seria bo que demanessim a l'escola tot el que ha de donar, però no li demanem impossibles; si no ens comprometem tots, pares, mestres i estudiants, en la tasca d'educar, mai no podrem tenir èxit en l'empresa de formar persones lliures i responsables.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzá
Pere Fons Pascual
Joan Gelabert Mas
Margarida Mas Vicens
Jaume Mestre Llompert
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Bartomeu Pastor Sureda, Club Ciclista de Maria de la Salut, Miquel Oliver Roig, Miquel Morey Mas, Tòfol Pastor, Coordinadora Local de Santa Maria contra la macropresó, Independents de Maria.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY,
Sant Miquel, 11 07519 Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Apostol y Civilizador.
Petra.

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

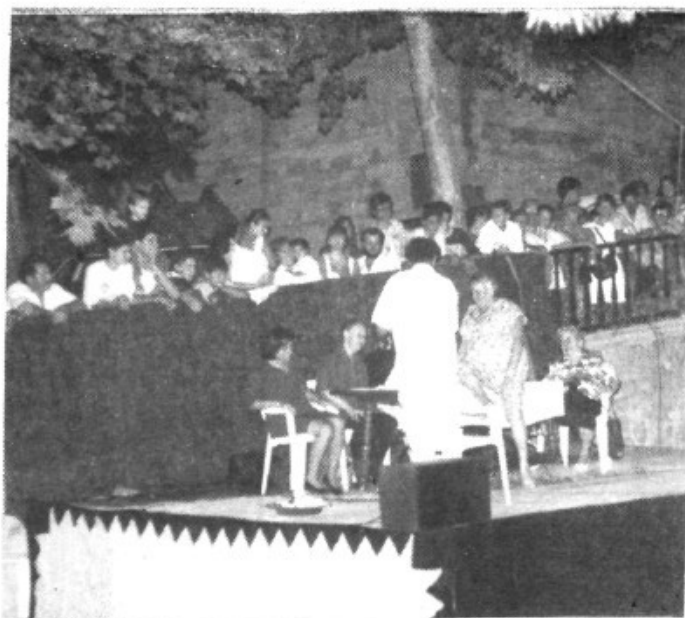
LA LLENGUA MÀGICA

No voldria que hi hagués cap màgic, bruixa o bruixot que s'enfadàs per això que ara explicaré, perquè si us he de ser sincer, a mi tot aquest món de la màgia em fa un cert respecte, per no dir una certa por.

Supòs que us en deveu recordar que a les passades Festes de la Mare de Déu es va organitzar una nit de màgia (blanca, és a dir bona, tal i com se'n cuidaren de fer-nos sobre els màgics presents) que comptà amb una presència nombrosa dels veïnats de Maria. Dalt de l'entarimat hi pujaren cinc màgics, cinc sanadors, que intentaren demostrar les seves capacitats curatives, per mitjans diferents i amb tècniques diferents, a tot un seguit de persones que pujaren allà dalt i que mostraven una simptomatologia també ben diversa. De primer els demanaven que tenien, o els ho endevinaven i després d'un examen ben curiós i exhaustiu, els anaven afegint un bon enfilall de molèsties, problemes i altres herbes, amb l'assentiment de la persona present. També s'ha de dir que se'n cuidaren prou de fer-nos sobre que ells no felen miracles i que l'únic que podien fer era alleugerir la molèstia a base de fregues o d'infusions d'herbes remeieres.

D'entre els sanadors, o màgics presents dalt de l'escenari, n'hi va haver un, millor dit, una, que va ser presentada com una endevinadora. El seu nom de "guerra" era Cassandra.

Aquesta dona esperà que els altres haguessin fet la presentació de les seves habilitats curatives per fer-nos present de la seva màgia endevinadora i remeiera. Aquesta dona utilitzava, sembla, la tècnica de relaxació per ajudar a superar determinats problemes d'estrès, o de nervis mal controlats. I aquí ve la primera sorpresa de la nit. Aquella dona que fins llavors havia xerrat amb el públic en mallorquí, a l'hora d'anar explicant al seu pacient el que havia de fer o pensar començà a xerrar en castellà. Això em va sorprendre molt i vaig demanar a un veïnat si sabia el per què d'aquell canvi lingüístic. Em digué que aquella dona feia un programa de ràdio en foraster i per això devia girar la llengua tan fàcilment. Jo, disciplinat i amatent, vaig fer cara de re-signat i em vaig disposar a seguir la funció amb el millor dels ànims possibles a pesar que no vaig poder deixar de recordar aquella "collonada lingüístico-històrica" que afirmava que l'italià era la llengua ideal per parlar amb els cavalls, el francès per als afers

amorosos i el castellà per parlar amb Déu.

Quan aquella bona dona començà el seu intent de relaxar el personal que hi havia a la plaça amb el seu castellà "castisso" i ple de eles geminades i zetes que "ssonaven" com un mal me toc pesta, els meus ànims i la meva bona fe m'anava abandonant per moments. A pesar d'això vaig aclucar els ulls i situar tan bé com vaig poder i ella ens va indicar. El relat anava d'un paisatge bucòlic i paradisiac, amb tots els ingredients que calen en aquestes circumstàncies tan especials. I aquí, precisament aquí, va ser on la cosa explotà i ja no hi hagué remei possible. Quan na Cassandra digué allò de "el prado es verde y el sielo es asul..." jo sense poder fer-hi res hi vaig afegir allò de "las vacas sonrien y mostren el cul" de LA TRINCA i vaig esclafir a riure sense poder-me aturar. Els meus veïnats, afortunadament, no se'n degueren tèmer de les meves elucubracions i seguien amb el seu somni meravellós i acolorit fins arribar a l'èxtasi total.

Quan l'espectacle acabà i na Cassandra tornà a xerrar en català a la gent vaig pensar en la necessitat de fer arribar la normalització lingüística a un terreny que fins ara se'ns havia escapat de les mans i que a l'hora de la veritat té un pes específic tan important que fins i tot el mateix Vaticà hi ha volgut aficar cullerada. I si ho dubtau, llegiu el Nou Catecisme i veureu com llegir l'horòscop és considerat un pecat, no sé si tan gros com enganyar Hisenda, però pecat al cap i a la fi. I ja se sap que tot allò que és considerat pecat té un atractiu especial que cal tenir en compte. Per tant, màgia sí, però nostra, i en la nostra llengua, que si hem de pecar, al manco que sigui per una bona causa.

LES NOSTRES POSSESSIONS (IV)

ROQUETA (2)

Els quatre pilars centrals del jardí

2. SEGLES XVIII - XIX

2.1. INTRODUCCIÓ

Al primer article sobre Roqueta (Fent Carrerany, núm. 72), a part de la localització de la possessió incloïem una anàlisi de l'origen i evolució històrica fins a l'acabament del segle XVII.

Aquest segon apartat es farà extensiu als segles XVIII i XIX.

Com ja avançarem a l'article anterior, la família Font de Roqueta, per manca de descendència masculina al segle XVII i per qüestions matrimonials fou absorbida per la família Desbrull.

Ja al segle XIX, Antoni Desbrull i Boïl d'Arenós (1745-1827), morí sense descendència, així com el seu germà Josep, que també era fadrí. Una germana d'Antoni i Josep Desbrull casà amb Jaume Joan de Villalonga i Truiols, passant les propietats dels Desbrull als Villalonga.

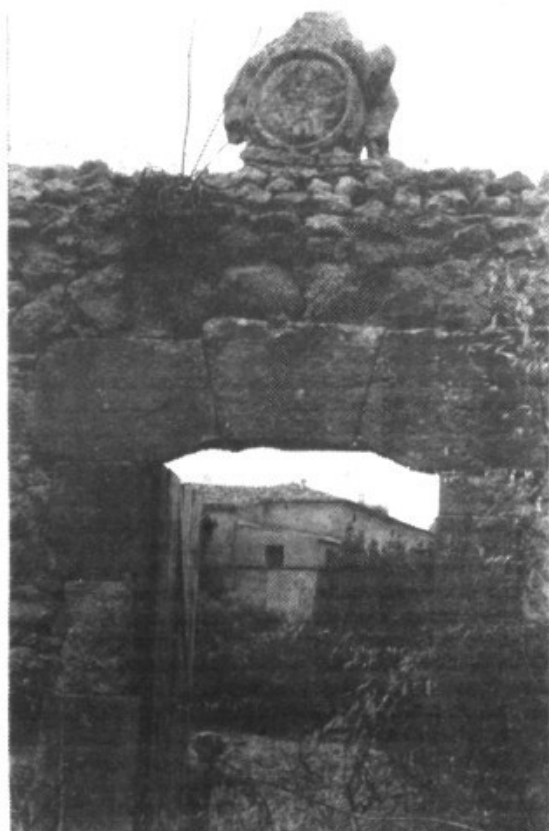
Antoni Desbrull i Sureda (1720-1780) va morir a la possessió de Roqueta i fou enterrat al presbiteri de l'església de Maria.

Antoni Desbrull Font de Roqueta i Boïl d'Arenós (1745-1827), un dels fundadors de la Societat Econòmica Mallorquina d'Amics del

País (1778), polític, batle constitucional de Palma (1814), científic i bibliòfil, molt interessat en temes agrícoles, va ésser sense cap dubte el gran impulsor de Roqueta. Ell va promoure la reforma de les cases i jardí, així com la plantació de vinya, la plantació del figueral gran, el tancament de l'hort,... Va construir les cases d'es Rafal nou, va acabar les de son Niell i va millorar les cases de sa Torreta i son Suau. D'aquesta època segurament n'és la "Muntanya russa", situada dins l'alzinar i d'on es divisaven totes les terres de la família Desbrull.

Al segle XVIII hi ha un litigi entre Isabel Sureda, vídua de Francesc Desbrull i el poble de Maria per unes terres que ambdós reclamaven situades entre sa Raval i Roqueta. Davant la Cúria de la Relat Audiència, el 24 de juliol de 1726 els Elects Jaume Ginard, Damià Bunyola, Damià Femenia i Antoni Carbonell i la Sra. Isabel Sureda renunciaren al plet. La senyora de Roqueta deixa les terres a canvi que es doni a "rotes" amb l'obligació de tancar-les de paret de set pams d'alçada, cobrant un cens o "annuas", lloguers que han de servir per fundar una capellania a l'església de Maria... "perquè el poble resti més assistit i puguem los pobladors oir missa tots los dies amb bona comoditat. El patronat emperò de dita

capellania sia perpètuament i pertanyi a mi dona Isabel en lo referit nom i als descendents del dit Francesc Desbrull mon marit, i posseïdor del referit predi Roqueta" (1)

Detall del portal d'accés del jardí a la vinya amb el déu Bacus amb una bota.

2.2. SUPERFÍCIE DE LES PROPIETATS DELS SENYORS DE ROQUETA

Fins a l'acabament del segle XIX, els senyors de Roqueta tenien ben a prop de 500 hectàrees al terme de Maria, entre Roqueta, Rafal Nou, son Niell, sa Torreta, son Fogueró, etc...

Any	Propietari	Possessions	Superf. Hectàr.
1727/47(2)	Francesc Desbrull.	Roqueta i	
		Son Niell	310-50-93
"	"	Son Fogueró	43-08-83
"	"	Sa Font de na Pastora i es	
		Rafal Nou	54-24-73
"	"	Sa Torre de na Gil	53-06-82
			460-91-36

Notes:

- (1) Biblioteca Balear de la Real
(2) Arxiu Municipal de Santa Margalida

1818(3)	Antoni Desbrull	Roqueta	262-99-74
"	"	S'Hort d'en Marçal	1-77-57
"	"	Son Fogueró	43-08-88
"	"	Rafal Nou	52-47-16
"	"	Son Niell	47-51-19
"	"	Sa Torreta	53-06-82
			460-91-36

1863(4)	Joaquim Villalonga	Sa Torreta	53-06-82
"	"	Son Niell	47-51-19
"	"	Rafal Nou	52-47-16
"	"	Roqueta	262-99-74
"	"	Son Fogueró	37-31-38
"	"	Sa Font	7-55-04
			460-91-33

2.3. CULTIUS I SUPERFÍCIES

Analitzant la distribució dels cultius hem de ressaltar el predomini dels cereals i la inexistència de l'ametller, el qual no trobarem fins a començaments del segle XX. També resta molt clar dins l'apartat de terres incultes les diferències entre alzinar, pinar, ullastrar i gar-riga.

Els cereals sembrats eren el blat, xeixa, ordi, civada, faves, ciurons, guixes...

Estat actual de la muntanya russa

- (3) Apeo. Arxiu Municipal de Santa Margalida
(4) Amillarament. Arxiu Ajuntament de Maria

El bestiar emprat per llaurar era a base de bous i muls.

Distribució dels cultius:

Parcel·la	Superfície(5)	Cultiu
Sa Torreta	71-0-0	Cereals
"	3-0-85	Figueres
"	0-2-0	Vinya
Son Niell	61-2-0	Cereals
"	4-3-56	Figueres
"	0-2-0	Vinya
Rafal Nou	68-1-0	Cereals.
"	1-2-0	Figueres
"	2-3-0	Vinya
"	3-2-0	Regadiu
Roqueta	472-1-92	Cereals
"	26-1-0	Vinya
"	5-0-0	Alzinar
"	42-0-0	Pinar
"	8-0-0	Ullastrar
"	12-0-0	Garriga
"	9-0-0	Figueres
"	2-0-0	Olivar
"	1-2-0	Garrovers
"	0-0-5	Figueres de moro
Son Fogueró	31-0-0	Cereals
"	12-2-35	Garriga
"	8-5-78	Pinar
Sa Font	8-2-28	Cereals
"	0-0-24	Vinya
"	1-0-0	Figueres

2.4. ARRENDAMENTS I AMITGES

Les terres que acabam de descriure solien

Detall d'un marès de l'interior de la muntanya russa

ésser conreades amb sistemes diferents. De Roqueta i son Niell hem estudiat contractes d'arrendaments d'una duració de sis a set anys. El Rafal Nou mantenia el sistema d'amitges (parceria) per quatre anys.

En posteriors articles tenim previst exposar un estudi dels diferents sistemes de conreu que s'han mantingut al nostre terme, així com un vocabulari específic sobre el tema.

(Continuarà)

Bartomeu Pastor Sureda

GOVERN
BALEAR

CONSELLERIA DE CULTURA,
EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR

Passadís amb pilars que envolta el jardí

SA XERRADETA AMB...

MESTRE MIQUEL CARBONELL
GELABERT (CUQUET)

L'amo en Miquel va néixer el dia 5 d'Octubre de 1901. Es dona la casualitat que aquest passat dia 5 ha complit els 91 anys. Nosaltres compartim amb ell aquesta alegria i que aquest sigui el camí cap el cent.

- Com sempre, en les entrevistes, començarem per la infantesa.

* No he conegut mon pare. Ell se n'anà a Mèxic quan jo tenia 2 anys. No va tornar mai més. Ma mare quedà amb tres petits: un de tres, un de dos i un d'un any.

- Veim que llegiu el diari i escriviu bé. Deu esser que anàreu a escola de petit.

* No hi vaig anar mai. Havia d'ajudar a ma mare. La lletra la vaig aprendre els vespres, als 18 anys, anant a ca l'amo en Lluç Fiol. Ell fou el meu mestre i també, tot sol, anava aprenent.

- Com recordau les primeres feines?

* Als nou anys, guardava indiots en Es Rafal. A Deulosal, vaig guardar porcs. Record que l'any 21 feia de pareller a Son Tovell i llavors a can Jordi Blanquet. Un any vaig fer ses messes a ca es capellà des Pas. Però el meu ofici principal era de marger.

- Conten que anàreu un parell d'anys a l'Argentina?

* Als 24 anys em vaig embarcar en el "Jaume I" i des de Barcelona, passant per Màlaga, Canàries, Brasil i Uruguai, als 20 dies arribàrem a Bones Aires.

Hi vaig estar 5 anys, sobretot a la part de Santa Fe i Córdoba. Allà vaig conèixer en Rafel Costa i en Joan Quetglas. Un dia m'avisaren que el meu germà Guillem estava malalt i vaig partir cap a Mallorca. El germà morí 13 dies abans d'arribar.

- I de casar, l'amo en Miquel, que no n'hem de parlar gens?

* Me vaig casar als 31 anys amb na Catalina Fiol Ariès, que morí fa 4 anys. Ens va casar el capellà Perelló que, aleshores, li deien el vicari de Deulosal. Les noces foren molt simples ja que no estàvem per fer cap classe de festa. El meu germà havia mort i la meua germana tenia 5 al·lots i estava malalta.

- I de casat?

* Visquérem al carrer Unió, tinguérem un fill i jo seguia el meu ofici de marger, paret seca, emparedador de pous. Anava on me brindaven: Son Baix Fogó, Montblanc, Son Cloquis, Deulosal, ...

L'amo en Miquel endemés de la família, la feina, etc., tenia un fort sentit social. Li agradaven les coses ben fetes, sofria per les injustícies i volia evitar els abusos i l'explotació a què eren sotmesos els més pobres.

- Què passà el 31, l'amo en Miquel?

* El 31 entrà la República. A Maria hi havia molts d'abusos. Si un obrer tenia un accident allà on feia feina, no volien saber res. Hi havia gran caciquisme. Començaren a fer contractes de treball perquè costava poc. Hi havia una llei que deia que quan volien despedir un home, li havien de donar els vuit dies per trobar feina a un altre lloc però a Maria, quan volien despedir a un home, només li deien: "A ca teva. Demà no tornis." Ningú deia res.

- Què fèreu per intentar arreglar aquests problemes i abusos?

* El tio Lluç Fiol i un servidor vàrem pensar de fer una societat obrera camperola i ho realitzàrem. Fèrem la sol·licitud al govern i ens vengué aprovada. Reunírem un grup d'homes jornalers i es donaren càrrecs. L'amo en Lluç Fiol fou el primer secretari i jo el president. Entre altres, hi havia de vocals en Jaume Negre, en Bernat Negre, en Pere Mas, etc. Aquest sindicat durà fins el 36. Teníem la seu a les primeres

cases del carrer Nou i arribàrem a ser 90 afiliats.
- Funcionàreu tot sols o teníeu contactes amb altres institucions o sindicats?

* A Palma hi havia un jurat mixt de patrons i obrers. Quan hi havia una injustícia, nosaltres denunciàvem els patrons que cometien tal acció. Ja sia perquè el patró no donava a l'obrer el jornal que tocava, l'enganava o no respectava el temps reglamentari, etc.

- Com veia això la patronal?

* Erem el seu contrari, i, segons ells, ho fèiem malament de tot. Jo procurava arreglar les coses a les bones, i si no volien, anàvem cap a Palma. A això no ho podien consentir ni tragar. Per contar un cas concret i sense ofendre, diré: L'amo en Tomeu Cotó va despedir un obrer sense donar-li els vuit dies. Nosaltres el denunciàrem, però l'amo en Tomeu, davant el batle i el president va donar els vuit duros a l'obrer que havia despedido. Hi ha que dir que l'amo en Tomeu Cotó era un dels homes que donava molts de jornals i feia bé.

- Endemés de denunciar els abusos i injustícies, que era molt important, intentàreu altres maneres perquè la gent tengués feina?

* Ens preocupàrem per veure si trobaríem feina per tots els qui no en tenien. El batle Ginard i un servidor anàrem a visitar el president de la diputació, un tal Jaume Garcia Obrador, i li demanàrem feina i mos va dir: "Avui mateix vos ne donaré." Mos envià a l'enginyer Parietti i aquest ens va assenyalar tres carreteres per fer: la primera fou d'Inca a Mancor, la segona, la carretera vella cap a Muro i la tercera era a Maria, però aquí esclatà el Moviment i tot es va acabar. Jo era l'encarregat d'aquestes obres i cobrava com un obrer més.

Bona i justa és aquesta lliçó que ens donau, de cobrar com qualsevol obrer. Seria bo que més d'un l'escoltassin.

Mestre Miquel, ara mos acabau d'obrir els ulls per veureu millor i amb més clarividència els trists succeïts del 36. Però encara vos feríem una altra pregunta. Ens heu donat uns motius socials pels quals la patronal necessàriament havia de congriar ràbia. Ara us demanàrem com era la política a Maria, uns parell d'anys abans del 36.

* El 31, com tothom sap, guanyàrem les eleccions. A Maria, la majoria estaven un poc cansats del secretari Necto. Diré que abans de tot això, el capellà d'Es Pas, en Jordi Carbonell, era contrari al secretari i cerca altra gent per veure si el treurien. Aquest capellà va esser capaç de fer venir un delegat governatiu, un tal Parpal, per fer una revisió a les actes de

l'Ajuntament. El fet va ser que destituïren el secretari per abusi i immoral i al seu lloc hi posaren en Sureda. En Joan March Ordinas era amic d'en Necto i aquest li diu: "He de tornar ser el secretari de Maria." En March envià a demanar en Nofre Sureda i li diu: "T'he cridat perquè vull que en Necto sia el secretari de Maria i per tu et guard un lloc de manco feina i ben vist, i no tenguís ànsia que tan prompte dimiteixis, jo et donaré el lloc. Ell, tot content per ocupar un lloc important, tan prompte arribà a Maria, dimiteix i en Necto torna a entrar. Llavors en Nofre se'n va anar a Palma a cercar el lloc que en March li havia promès. Aquest li diu: "Què cerques?". "El lloc que me prometéreu" contesta. L'astut March li diu: "O ho vares creure, pur? No em pensava que fossis tan ..."

Després d'aquest fet, arribaren les eleccions, i en Nofre Sureda, enfadat, forma partit: Partit Regionalista Independent. I la majoria absoluta fou per En Nofre i entra de batle en Jaume Pastor. En Necto segueix de secretari. El nou govern posa les coses en marca i el destitueix. El secretari s'apella. Tot es partit férem una manifestació a Palma perquè no tornàs. Llogàrem un tren exprés des de Sineu. Ens plantàrem davant governació i una comissió entrà a parlar amb el governador que, aleshores, era en Carreras. Mos dispersaren. Es suposà que el governador estava d'acord amb en March. Finalment arribà una ordre al batle de Maria que en Necto havia de tornar prendre possessori. La gent va saber el dia que el secretari s'havia de presentar i molts s'alçaren i no el deixaven sortir de ca seva. A la fi, arribà la cavalleria montada. Un dels guàrdies civils digué al batle: "Això durà mal resultat." "També en poden caure dels que qualquen", respon el batle. Aquest afegí: "Si vós retirau els cavalls, jo retiraré els altres". I, per la finestra, el batle afegí: "Companyes i companys: són ordres superiors, són moments crítics. Vos deman, per favor, que vos n'aneu a ca vostra i noltros farem el possible perquè aquest bon secretari no abusi del poble com ha fet fins ara.

Tot això són trists presagis pel començament dels conflictes del 36. Una gent, la del poder de sempre, sentiria la manca de privilegis i domini. Estarien ressentits per humiliacions i, guiats per la venjança, passà el que passà.

- Com véreu l'esclat del 36?

* El 36 vaig veure la cosa bruta i anava pels racons. Els destinats a aquesta acció feien la seva via i a mi no aconseguien agafar-me. Estava amagat. No jeia a ca nostra. Ja havien mort en

Bielo, en Xisco Jordà i en Jaumero. Jo més me vaig arraconar.

- Quins efectes tengué a Maria el desembarc del Port de Manacor?

* El desembarc va sembrar el dubte. Els primers dies no passava res, però quan saberen que havien avançat, s'assustaren. En Joan Cotó agafa el metge Rafel Mateu, que era d'Algaida (que eren els dos amics). En Joan envià el metge Mateu a ca l'amo en Pere Salvador, dient-li que lo que ha estat sia estat i que no es mati més gent. L'amo en Pere Salvador li diu: "Jo puc ajudar, però n'hi ha un que té més força que jo: en Miquel, el president de la societat obrera. Aquest té 90 homes afiliats i seria molt bo que contàssiu amb ell. El metge digué a l'amo en Pere, que si era possible, parlàs amb ell i que li digui que si acabaran aquestes persecucions i desastres que s'han fet a Maria. Així quedaren i el metge Mateu se n'anà. L'amo en Pere Salvador m'envia la criada. Jo jela i no tenia gens de son. Amagat per dins els ullastres hi vaig anar. L'amo en Pere m'ho conta tot i me diu: "I tu que penses?" "Jo vos dic que mentre hi hagi cap home dels nostres tancat, no firm cap acte ni res. El vespre següent en Rafel Mateu anà a cercar la resposta i, una vegada sentit l'amo en Pere Salvador, digué: "Aquest està dins la raó. Demà aniré a cercar els tancats."

- I va complir, el metge Rafel Mateu?

* Efectivament, se'n va anar a Palma per fer amollar en Jordi Mestre Jordà i en Gabriel Bergas. Només pogué dur en Gabriel ja que en Jordi era dins un barco.

- I Llavors?

* Després m'enviaren a demanar a ca l'amo en Miquel Gual i allà hi havia l'amo en Joan Cotó, en Pere Salvador, en Rafel Mateu (l'enllaç), l'amo en Sebastià Necto i un servidor.

- Quins foren els assumptes a tractar en aquesta reunió secreta?

* Les primeres paraules foren per a mi: "Ara ho tenim arreglat perquè no es facin més porqueries, però s'acosten i hem de veure qui ha d'anar a rebre'ls i havíem pensat que fossis tu. Et donarem un fusell i aniràs a rebre'ls."

- Volguéreu vós, un fusell?

* Jo els vaig dir tot d'una: "Amb un fusell no vull anar a rebre ningú. Vull anar a rebre'ls amb una bandera vermella i un carnet que tenc." I l'amo en Miquel Gual respongué: "En Miquel té raó."

- Hi anàreu, mestre Miquel?

* No vàrem tenir temps. L'endemà vàrem saber que l'embarc se n'anava i aquí ja no varen voler saber res de convenis.

- Tot va acabar així?

* No. Llavors, deien, jo no ho vaig veure, que feren una llista que volien fer creure que havia vingut de Palma. Deien que n'hi havia 70.

El dia 1 d'Octubre, en Franco havia dit que no es matàs ningú més per les carreteres i va manar que en els cementeris no es rebés cap cadàver en no ser per via judicial. Passats aquests parells de dies pareixia que tot s'havia deixat anar.

- No va ser vera?

* Vos diré el que va passar. L'amo en Joan Cotó encontrà la meva dona i li diu: "En Miquel per on para?". "Per aquí." Diu ella. "No l'he vist fa temps" diu ell. "Digues-li que surti, i que faci feina, que crec que ho necessitau i que varen fer uns pactes i que no tenguí ànsia de res." I era, llavors es va veure, per tenir-me bo d'agafar.

- Què féreu vós?

* Jo tenia una paret començada en es Puig i vaig dir a l'amo de sa paret que podíem continuar i, en els tres dies de fer la paret, el temps que sopava a ca la sogra, se n'entregaren dos, armats amb fusells i me digueren: "Anem amb noltros per ordre del cap dels fascistes." Aleshores el cap era en Pedro Tranquil.

- I vos en dugueren, l'amo en Miquel?

* No me va quedar més remei que anar-me'n amb ells. Passàrem per ca sa germana i no m'hi deixaren entrar. Em dugueren a l'ajuntament i

em tancaren dins un quarto on ja n'hi havia 5.

- Recordau qui eren, aquests cinc?

* En Jaume Pastor, en Miquel Mio, en Joan Puro, en Jaume Gual i en Nofre de Llampí. A mi em registraren, me llevaren es rellotge i un parell de dobbers i no els he vist mai més. Els guàrdies se n'anaren a fer un bon sopar i llavors els sentien que roncaven com a ...

Havia començat la nit del calvari. La sentència sense sentència estava dada. Les ràbies es farien efectives, la sang innocent regaria la terra.

- Què va passar aquella nit tan trista, l'amo en Miquel?

* A les tres del matí mos fan davallar del quarto i d'un en un mos fermen amb una llendera de tambor. El que mos fermava duia coroneta. Deien que era un capellà de Sóller. Així com estàvem fermats mos posaven dins un camió. Partirem de Maria sis fermats i dotze fusilers (l'amo en Miquel té a un paper els noms dels dotze fusilers). Tirarem cap a Palma. Quan fórem a Puntiró s'atura el camió i en Llebro diu al xófer: "Meam tu, que dus sa llista, treula!" I aquells la treu i anomena: "Joan, devalla". "No puc", va dir l'amo en Joan, "estic fermat." "Idò, dau-li sa mà. El segon, en Jaume i el tercer, En Miquel Mio." En Jaume Gual diu: "Perquè mos feis davallar?". "Per matar-vos", va dir en Llebro. "I perquè?", va dir en Gual. "Perquè sou comunistes." "Jo no sé que és un comunista", diu en Gual. Sense més paraules, en Llebro els va matar a tots tres. Jo les sentia que gemegaven quan morien.

En quedàveu tres i en deixàveu tres en terra, fent el darrer estirament i expulsant de dins les innocents entranyes, el darrer alè.

- Què va passar després?

* El xófer diu: "I els altres tres?". "Els matarem cinquanta passes més avall", diu en Llebro. En Jaume Pastor s'havia pogut desfer i, sentint aquelles paraules, pegà empenta a la porta, s'obrí i s'escapà per dins les mates i els fusilers, que estaven a cada part del camió, li descarregaren tots els tirs que pogueren i no l'aturaren. El cercaren una bona estona. D'aquesta manera s'escapà l'amo en Jaume Pastor.

Una altra estació del calvari. Tres morts, un escapat i dos fermats.

* "I ara aquests dos?", digué el xófer. "Les matarem cinquanta passes més avall", diu en Llebro. Aquí, a en Nofre de Llampí li vengué una idea. Va recordar que tenia un parent de'n Llebro. Li diu: "Que no coneixes en Cifre de Santa Margalida, casat amb una neboda

meva?". En Llebro recorda que en Cifre li havia recomanat que no matàs ningú de la seva família i diu al xófer: "Tira cap a Palma". Quan fórem a Son Ferriol, la guàrdia civil ens va aturar i en Llebro els diu: "Coche especial", i per envant. Llavors en Llebro s'acosta a mi i sense dir-me res me desfà. Una vegada desfet passa un altre guàrdia, amb les mateixes paraules. Un poc més avall diu al xófer: "Atura't, que he de conversar amb la guàrdia." En Llebro deixa la porta oberta i jo el veia per darrera la porta amb la pistola per matar-me si davallava i fugia. No me vaig moure gens. El que mos havia fermat se'n temé i diu: "Homes que jo he fermat i desfer-se d'aquesta manera!" El personatge desconegut diu al Nofre: "Tu estàs fermat?". "Sí", diu ell. "I tu?" me diu. "Jo, no", li contest. "Qui t'ha desfermat?", "En Llebro". Aquell me torna fermer tan fort que la sang me sortia per les ungles. En Llebro sent tot l'assumpte de darrera la porta, tornar pujar al camió i, mecago aquí, mecago allà, diu al xófer: "Camina cap a Palma".

Fermat altra vegada sense saber com acabaria aquella cruel història en mans d'inconscients i assassins.

- Què passà llavors l'amo en Miquel?

* Arribarem a la porta de Sant Antoni. Davallam tots i allà quedarem manco dos falangistes i en Llebro. Ens conduïren a la policia. En Llebro va dir al cap de la policia, en Barrado: "En dúiem sis i n'he morts tres perquè me fugien i a un no li he pogut tirar. I aquests dos han feta bonda i els present".

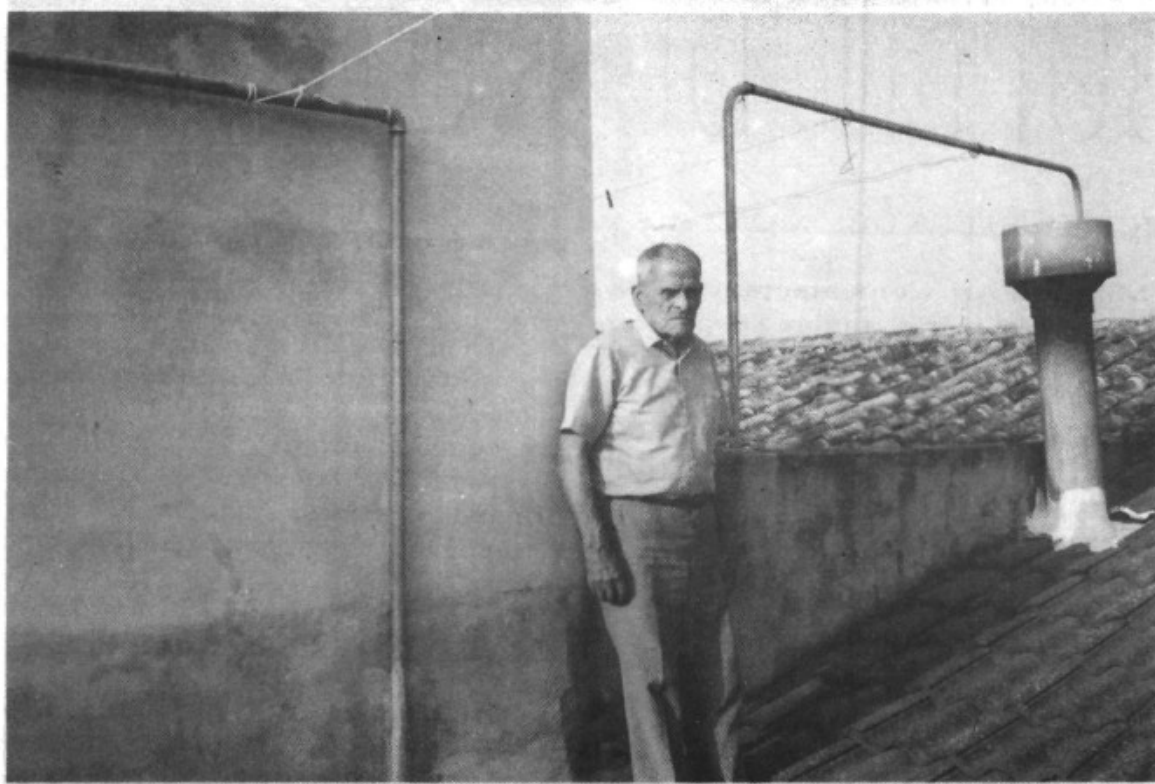
Ni manament ni control, ni llei ni justícia i un caramull de mentides. N'han arribat dos a port. A un, en Nofre de Llampí, l'alliberaren als vuit dies per la influència d'en Cifre i l'altre, l'amo en Miquel, l'únic que ha sobreviscut fins avui, seguirà esperant la sort pel seu futur.

- Què passà a la policia?

* Allà mos varen desfermar i mos tancaren en el lloc comú, amb altres. Llavors ens dugueren a un soterrani on n'hi havia més de 50. L'altre vespre mos criden a 14, mos posen dins un cotxe i mos duen a can Mir. Hi estarem cinc mesos. L'altre temps, cinc mesos més, ens dugueren a un camp de concentració. Allà fèiem la carretera del far del Cap Blanc.

- Com aconseguíreu passar al camp de concentració?

* Això fou la meva sort. Amb un paper que me donà el que havia estat batle d'Inca, Antoni Mateu, que el mataren dels primers, i deien que el feren matar els frares d'Inca, vaig poder escriure una carta a la meva dona, on li deia que

un amic meu anàs a veure en Barrado. La cosa va funcionar i en Barrado demana informes a Maria i me posaren blau: comunista, que era un mal home, revolucionari, roig, etc. En Barrado va pensar que si m'amollava m'è matarien a Maria. Ell va dir: "Primer em de desarmar els de Maria." I així, per salvar-me, m'enviaren al camp de concentració perquè als de Can Mir els anaven matant.

- Com fou tot?

* El cap de feina tenia ordres d'enviar una llista dels homes que es portaven millor i feien més feina. A mi em solien posar el número 1. Però abans d'alliberar-me, es rumoreja que se'n va en Barrado. El meu amic li parla de la promesa que havia fet d'alliberar-me. "Encara hi ha temps", contesta en Barrado. "Tenc bones notícies d'ell. Es un dels que es porten millor. Jo he d'entregar perquè n'han nomenat un altre, però em queden un parell de dies. Ara enviaré un policia a Maria que dugui bons informes i el primer el rector. Que dugui notícies bones, que jo hi estic compromès". Les coses de la vida feren que hi hagués un policia parent del rector i aquest fou enviat a Maria. El rector va fer un informe de que tot era mentida, que jo no tenia cap pensament de ser comunista. Els altres caps de Maria feren el mateix. En Barrado, abans de sortir, entregà els dos informes, un dolent i un bo. El nou cap de policia, un comandant militar anomenat ensenyat alliberà un grapat de

presos i, entre ells, hi era jo.

L'amo en Miquel ha arribat al final d'aquesta terrible tragèdia. Del sis que partiren de Maria, només n'hi han arribat tres. Els altres seran dol per la resta de la vida.

- Ja no vos molestaren més?

* Llavors una vegada a Maria me reconegueren ca nostra. Pensaven que tenia duros amagats. Feren un inventari del que tenia. Passada una temporada me diuen que m'havien de jutjar. Vaig sortir lliure de tot. Dos homes de Maria firmaren per jo i me defensaren.

- I com es portaren llavors aquells ...

* Els cacics me cercaven feina. Només en podia fer amb un. Fins i tot en vaig fer a ca el que va regalar les cordetes per fermar-nos. Ja no mos molestaren pus fins que el meu fill s'entregà al servici. Es volia presentar voluntari i la guàrdia civil no volgué fer els informes favorables. No vaig trobar qui les ho fes fer. Manco mal que un amic, dins l'aviació, se'n va fer càrrec i ho arreglaren.

Ni per vos ni per ningú volem que es repeteixi aquesta tristíssima història. Que la Història sigui de veres la mestra de la vida.

Gràcies l'amo en Miquel per la feina que féreu a Maria en defensa dels obrers. Va ser molt dura la paga del vostre poble. Realment vos mereixíeu una corona, però no d'espines.

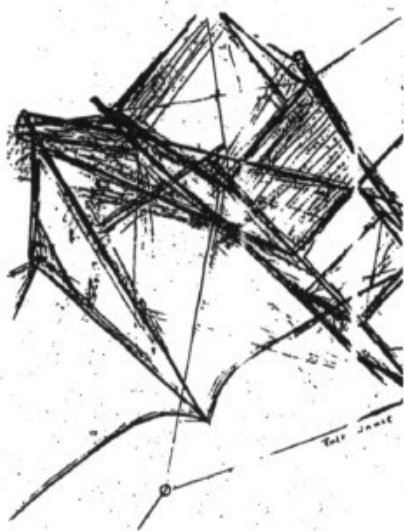
Tòfol Pastor i Pere Fons.

BULLIT DE NOTÍCIES

EXPOSICIÓ "ESTELS DEL MÓN" A SA POBLA

El Museu d'Art Contemporani de Sa Pobla acollirà en el mes d'octubre l'exposició "Estels del món", que s'inaugurarà el dia 9 a les 20 hores. A més de l'exposició dels estels, es desenvoluparan al seu voltant una sèrie d'activitats destinades tant al nins com a la gent no jove i adults. Anteriorment a la inauguració els col·legis de sa Pobla podran fer visites concertades. Els dies 13, 16 i 19 i 23 d'octubre es realitzarà uns tallers per a nins. Cada grup rebrà tres sessions de classe en un horari de 17'30 a 19'30 hores. El taller per a joves i adults serà els dies 17 (d'11 -13 h.), 20 (de 20-22 h.) i 24 d'octubre (d'11-13 h.). La quota d'inscripció als tallers serà de 600'-ptes. i per als nins de 300'-ptes. El col·legis de Mallorca podran realitzar visites concertades del 13 al 24 d'octubre i el dia 25 es realitzarà un vol d'exhibició a les 16 hores al Poliesportiu Municipal.

ESTELS DEL MÓN

octubre 1992
SA POBLA

EN CONTRA DE LA MACROPRESÓ A LA PART FORANA.

La revista Coanegra de Santa Maria ens ha enviat un article i un comunicat contra la ubicació de la macropresó de Mallorca a la seva co-

marca. Aquest presó té prevista una capacitat per a més de 1000 reclusos i una extensió de més de 50 hectàrees, amb tot el que això suposa. En aquesta edició de FENT CARRERANY, degut a la manca d'espai, just podem reproduir el comunicat de la Coordinadora Local de Santa Maria, a la pàgina 19. La revista Coanegra, com a membre de la Coordinadora s'ofereix a realitzar l'enviament a totes les revistes de la premsa forana i a l'Associació de l'esmentat Comunicat i d'un article signat pel Batle Mateu Morro.

UNA MASCOTA PER A LA BIBLIOTECA DE MARIA

Hem rebut de l'Ajuntament una informació referent a un concurs de dibuix convocat per tal de trobar una mascota per a la biblioteca

de Maria.

El tema serà lliure i obert a tothom. El termini d'admissió finalitzarà el dia 12 de novembre a les 20 hores. Si hi voleu participar heu de fer arribar els vostres dibuixos a la Biblioteca Municipal. Si vos animeu a participar i guanyau, veureu reproduït el vostre dibuix en tela i de manera permanent, a la Biblioteca.

COLLECTA FESTA DE LA MARE DE DÉU

La flamant comissió econòmica ens informa que per les Festes de la Mare de Déu se recaptaren les següents quantitats: caixò: 117800, missa: 198300, rifa: 350000 i altres

BULLIT DE NOTÍCIES

donatius: 43900. Això fa un total de 710000. Gràcies per ajudar a conserva i fer habitable la rectoria que fou construïda pels nostres avantpassats devers l'any 1760.

PUJADA A LLUC A PEU

Més de 100 mariandos pujaren a Lluc a peu. Uns des de Maria i altres des d'Inca. L'aigua fresca, el meló i la bona cara no faltaren pel camí. Una nit de lluna plena i clara va fer possible que poguessin trobar i seguir totes les dreces.

EL PAL ENSABONAT

Com cada any, a un moment determinat de les festes la gent s'arremolinà entre Can Moll i Can Cama-roja. Allà, un pal altíssim que els al.lots pucers contemplen com una aventura quasi impossible d'alcancar.

Aquest any ho provaren de totes maneres: individualment, en grups, un damunt l'altre, amb cordetes, amb diaris per treure el sabó, etc. Amb moments de desànim, fins que a la fi, per allò que la unió fa la força, emprant totes les tècniques que havien anat aprenent arribaren a la joia que com a bons germans se repartiren.

DESTROSSES AL CONJUNT TALAIÒTIC D'ES VELAR

El jaciment arqueològic d'Es Velar ha sofert, segons notícies aparegudes al Diario de Mallorca, unes destrosses originades per unes obres ordenades per un dels propietaris on es localitza aquest conjunt arqueològic. Es tracta del conjunt arqueològic més conegut i important del terme de Maria, amb una conservació prou important de la murada primitiva. L'Ajuntament, en saber-ho, ordenà la immediata paralització de les obres, d'acord amb les ordres que es donaren des de la Direcció del Patrimoni de la Conselleria de Cultura.

COMENÇA UN NOU CURS A L'ESCOLA

Aquest curs ha començat amb un bon grapat de novetats pel que fa a l'escola de Maria.

En primer lloc hi hagué canvis a l'equip directiu del centre. Aquest nou equip directiu ha quedat format de la següent manera:

Director: Magí Ferriol, Cap d'Estudis: Joan Capellà, Secretària: Joana Maria Colombram.

També es compta amb quatre mestres nous. A Educació Infantil: Francisca Montamarta i Maria Cladera, a Educació Primària: Silvia Ribas i a Educació Física: Francisca Jordà.

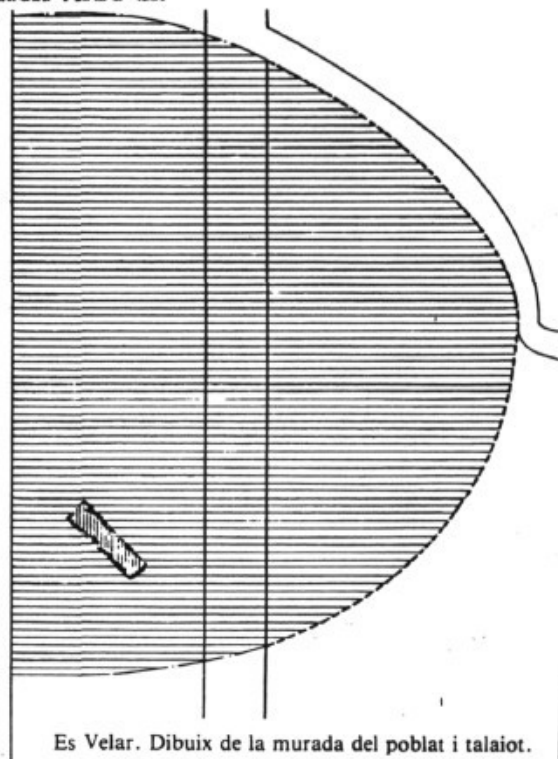
Aquest any l'escola ha incorporat els nins de tres i quatre anys, fent un total d'alumnes de 152.

I, finalment, cal fer referència a les eleccions que hi va haver a la Junta de l'APA. S'elegiren sis nous membres per completar la Junta. La votació va ser molt nombrosa i quedà de la següent manera: Sebastià Miralles (64 vots), Esteve Mas (61), Catalina Ferriol (56), Isabel Cifre (56), Guillem Mas (55) i Antoni Mestre (44).

A partir de l'octubre sembla que començaran les activitats extraescolars que l'APA organitza cada curs escolar.

EXCURSIÓ A MENORCA. DELS QUINTOS NASCUTS EL 42

Hem rebut una informació sobre una excursió que els quintos nascuts l'any 42 preparen a Menorca, per celebrar el seu cinquantè aniversari, els propers dies 24 i 25 d'Octubre. Els interessats s'han de posar en contacte amb en Pep Ferriol de Viajes Martel, carrer dels Oms, 50, telèfon 723842.

Es Velar. Dibuix de la murada del poblat i talaiot.

Demografia

ENS HAN DEIXAT:

En Sebastià Ginard Vanrell, que morí a Ciutat el passat mes de setembre.

L'amo en Jaume Font Fornés que morí el passat 25 de setembre a l'edat de 62 anys. Vivía al carrer Villalonga, 12.

Què descansin en pau.

BENVINGUTS:

Na Raquel Bunyola Sinkkonen que va néixer el passat dia 4 de setembre. Els seus pares són En Julià Bunyola i na Mirja Sinkkonen.

Einhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

L'amo en Joan Bergas Mascaró i madò Antònia Carbonell Negre la tornaren fer celebrant les seves noces d'or el passat dia 6 de setembre.

Que el vostre amor no acabi mai.

TELÈFONS D'INTERÉS

AJUNTAMENT	525002
Fax	525194
UNIT.SANITARIA (Cita Prèvia)	525594
APOTECARIA	525020
ESCOLA DE DALT	525083
ESCOLA DE BAIX	525252
CA SES MONGES	525144
LOCAL 3 ^a EDAT	525564
PARRÒQUIA	525033
GESA INCA: AVARIES	500700
BOMBERS	085
AMBULATORI D'INCA	502850
SON DURETA(Centraleta)	175000
AMBULANCIES S.S. (INCA)	502850
AMBULANCIES	200362
RECAPTACIO DE TRIBUTS DE LA CAIB (INCA)	505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA D'INCA	505112
	505150

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

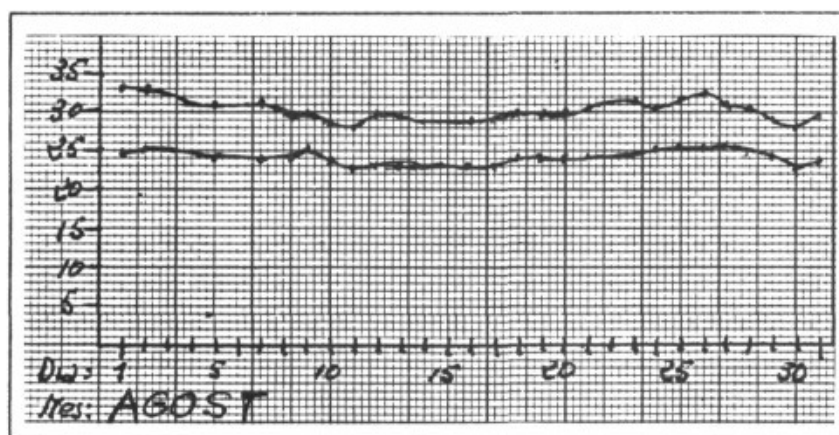
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 h. al **855043**

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anti-conceptius heu de cridar al **236624**

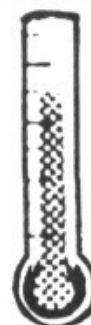
El temps

HUMIDITAT

Dia 15 11l

TOTAL: 11 LITRES

Temperatura Màxima

33°C (Dia 2 i 3)

Temperatura mínima

22°C (Dia 30)

Temperatura Mitjana

27,5°C

Mitjana màxima

30,3°C

Mitjana mínima

24°C

GRÀFICA DE TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES

Temps passat

OCTUBRE DE 1986

- Va de comparacions.
- El valor de la lectura en l'educació.
- Cercant la nostra identitat.
- La Llei de Normalització Lingüística: Introducció.
- Com ens anomenam?
- La degradació de l'entorn natural.
- La salut ho és tot: El malalt bronquític.
- L'atracció de l'estiu: El "futbito".
- Les centrals nuclears.

OCTUBRE DE 1987

- Comentari sobre les festes.
- El dos sopars.
- Tensió en el meló.
- Sa Xerradeta: Enquesta sobre les festes.
- La columna de la llengua: Els barbarismes.
- Els plataners.
- La nicotina.

OCTUBRE DE 1988

- No hi ha més cec que qui no vol veure.
- Festes passades.
- Restes prehistòrics.
- Hans Christian Andersen.
- Els bolets.
- Imatges de les festes.
- Premis 31 de Desembre de l'OCB.
- Trofeu ciclista Mare de Déu de la Salut.

OCTUBRE DE 1989

- Opinió: Civisme a Maria.
- Homenatge a l'amo En Xesc de Son Cloquis.

-El vellmarí.

-Opinió: 29 d'Octubre, Eleccions Generals.

-Piscina Municipal.

-Festes 1.989.

-Montblanc, un punt d'aturada per les normes subsidiàries.

-Sa Xerradeta amb l'amo En Bernat Quetglas.

-Feim Carrerany: Excursió al Castell del Rei.

OCTUBRE DE 1990

- Feim Carrerany: Exposició de Rafael Forteza Costa.
- Ca'n Font i Roig a la premsa nacional.
- Sa Capella Fonda.
- El sopar de Fent Carrerany.
- Qui amb al.lots se colga... o crònica inacabada d'una legislatura desgraciada.
- Fotos de les festes.
- Memòria R.A.M.: Ca ses monges.
- Opinió: La mar va remoguda.
- Problemàtica dels joves als Països Catalans.
- Un ciclista de Maria als Mundials.
- Feim Carrerany: Excursió al Castell d'Alaró.

OCTUBRE DE 1991

- Una visió de les festes.
- Viatge a la independència.
- Sa Xerradeta amb Donya Magdalena Jordà i Garau.
- Exposició de fotografia Pere Mascaró a Sa Capella Fonda.
- Opinió: Regnar després de morir.
- Diada Musical.
- Carrerany Esportiu: Jeroni Bergas, millor escaquista de l'estiu a Mallorca.
- Feim Carrerany: Excursió a Sa Comuna de Bunyola.

FINAL DE SES TARRAGONES'92

Enguany les jornades de Ses Tarragones es varen allargar fins a mitjans de setembre. Aprofitant que el dia 11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya, era en divendres, es va escollir aquest dia per fer la cloenda de les jornades d'aquest any. A més hi havia l'oportunitat que algun alt càrrec del Parlament d'Eslovàquia vengués a explicar un poc el camí que els ha portat cap a la independència per la via pacífica. I així varem tenir Tarragones fins a mitjans de setembre.

El darrer divendres del mes d'agost, encara amb ressaca olímpica, va venir a alegrar la vetllada en Jaume Arnella, carregat de romanços i amb un guitarró amb el qual, va anar desgranant històries fins passada mitjanit. Amb una ironia molt particular i amb un ofici ben après a força d'anys i feina va anar alternant passatges de la història amb l'actualitat més propera.

El darrer plat fort va ésser l'onze de setembre, amb la visita del vice-president del Parlament d'Eslovàquia, el Sr. Jozef Prokès, que va anar explicant amb l'ajut d'una traductora, una irlandesa que feia la traducció de l'anglès al

català, el procés seguit per arribar a la separació de les dues nacions de la confederació Txecoslovaca.

El raonament que han desenvolupat durant el procés que els ha portat a la separació de les dues nacions ha estat que seguir junts no els suposava cap avantatge i al contrari els podia dur molts d'inconvenients, en el moment que es plantejés una qüestió de sobirania. D'una manera didàctica va venir a dir que era millor tenir dos germans en cases diferents, i seguir essent bons germans, que tenir-los dins la mateixa casa i amb baralles constants. Davant aquest raonament tan simple i alhora tan contundent, els assistents es miraven un als altres amb cares estranyes, com si es demanassin si seria tan fàcil aquesta explicació en aquesta terra nostra. Sense renunciar a futures relacions i fins i tot a un nou replantejament de la confederació, acabà la seva intervenció desitjant que el seu procés pogués servir de model per a altres països.

Joan Gelabert i Miquel Morey

RNDr. JOZEF PROKEŠ, CSc.

Vice-President
of the Slovak Parliament

Slovenská národná rada
Župné nám. 12
812 80 Bratislava

Telefón: 07/312-088
Telefax: 42 7 316-252

Fent Carrerany

Best wishes for all

Jozef Prokeš

El senyor Jozef Prokes, vice-president del parlament d'Eslovàquia, en el moment de signar-nos la dedicatòria que reproduïm sobre aquestes línies: "Fent Carrerany, els millors desitjos per a tots."

INDEPENDENTS DE MARIA

El passat dia 21 de setembre donàrem entrada al Registre Municipal d'un escrit sol·licitant al Sr. Batle que siguin atesos els nostres escrits presentats en dates 20 de desembre de 1991 i 7 de març de 1992 i que feien referència a informació que demanàrem i que fins ara el grup municipal majoritari no ha tingut a bé contestar.

Com un pas més dins la intenció que ens mou per veure ateses les nostres demandes d'informació, dret que a més de nosaltres el té qualsevol ciutadà de Maria i que sistemàticament ha passat per alt el grup socialista, abans de presentar un recurs de reposició previ al contenciós-administratiu, i seguint la nostra vocació de diàleg demanem que els escrits presentats, bé per escrit o bé al proper plenari, siguin contestats.

L'escrit presentat era el següent:

"Pere Ribas Colombram, portaveu del grup Municipal Independents de Maria a l'Ajuntament de Maria de la Salut,

EXPOSA: Que en data 20 de desembre de 1991, va presentar davant l'Ajuntament sol·licitud d'informació sobre distints aspectes de les obres de sanejament (primera i segona fase) sense que fins ara hagi estat atesa la seva petició, amb incompliment palès del reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, art. 97.7

Que en data del mateix 20 de desembre de 1991, va presentar una moció per tal d'esser tractada en sessió plenària respecte a distintes subvencions a entitats locals i liquidació del pressupost destinat a les Festes Patronals de 1991, sense que fins ara, i transcorregut més de vuit mesos, aquesta Presidència hagi inclòs aquesta moció a plenari, amb incompliment palès del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, art. 97.3

Que en data 7 de març de 1992, va presentar sol·licitud d'informació sobre distints aspectes de la plantilla de treballadors de l'Ajuntament, de les seves condicions laborals i de les perspectives de nous llocs de feina -llegir

l'escrit presentat- sense que fins ara hagi estat atesa la seva petició, amb incompliment palès del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, art. 14.1 i art. 15 i Llei 7/1985 de Bases de Règim Local, art. 77

Per tot això i atès els drets del regidor sotassinant,

SOL·LICITA:

Que abans d'interposar RECURS DE REPOSICIÓ previ al CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU, siguin atesos els escrits presentats o bé per escrit o bé a la propera sessió plenària de l'Ajuntament de Maria de la Salut"

Independents de Maria.

notak

En aquesta legislatura ens hem queixat ja un grapat de vegades de la poca atenció que dona la majoria municipal als drets que tots els ciutadans tenim per accedir a la informació

A EN MIR I MIR

Abans d'entrar directament al motiu d'aquest escrit, vull fer un aclariment.

Tots els mariers, sobretot els que ja tenim uns quants anys a l'esquena, som coneixedors de la fama que de molt de temps enrere tenen els capellans:

**L'església és un sementer
petit i don bon compte,
mentre hi hagi gent tonta
es capellans viuran bé.**

Aquesta glossa, coneguda de tothom, ve del fet que els capellans sempre han estat uns demanadors. Jo record que es demanava per "ses quaranta hores", per "beneir panades", que hi havia "Mares Cristianes", "Filles de la Puríssima", "Confreres del Roser". També hi havia taxes diferents per als funerals, si eren de 1a., de 2a., o de 3a.; que hi havia diferència si un es casava a l'Altar Major o a sa Capella Fonda. Les llistes dels donants, s'exposaven als baptis. S'anunciaven des de la trona els noms dels que més havien donat, etc. etc. Tot això més que una crítica és una exposició dels costums d'aquell temps.

Idò bé, ara les coses han canviat de cap a peus. No dic que ara estiguin millor o pitjor; senzillament han canviat. Ara no hi ha taxes per a res. Ara la gent paga el que vol. El rector ja no amenaça amb l'infern. Diu que el Cel és per a tots; tant per als cristians, com per als que no ho són. No diu que sigui obligatori d'anar a missa. Diu i repeteix que tan bona persona pot ser el que va missa com el que no hi va. Que un que es

municipal. Han confós la informació amb la propaganda.

Fa pocs dies també el nostre regidor Pere Ribas es va presentar a les oficines municipals per aconseguir una fotocòpia de les darreres fulles del Registre Municipals i dels documents enregistrats. Aquest fet, normal dins una democràcia, no es va veure correspost amb l'entrega de la documentació sol·licitada. Dies després i amb bones paraules, una empleada municipal indicà al nostre regidor que el Batle li havia dit que ni li entregàs la documentació, que ell ja xerraria amb en Pere.

A hores d'ara, el Batle no s'ha dirigit al regidor per donar-li una mínima explicació. El dret a la informació fa que aquesta sobri i que la documentació s'hauria d'haver donada en el primer moment. No hi ha lloc per demanar permís al Batle per poder donar còpia d'uns papers oficials ja enregistrats.

casa a l'Altar Major no té perquè ser millor que un que només es casa al jutjat. El rector no passeja la bacina (heu pensat com seria de diferent la recaptació, si en lloc de ser un feligrès qui passa la bacina fos el mateix rector, tal i com feia un temps).

Tot això ve a compte perquè valent-vos del vostre diari, l'altre dia escrivíreu, referent a l'Ofici Major del dia de la Mare de Déu de Maria, que "ALGUNOS VECINOS SALIERON MOLESTOS DEL OFICIO DE LAS FIESTAS" perquè el rector va aprofitar "QUE TENIA LLENZO" per donar compte de les obres de la Rectoria. I això que hi va haver gent que es va molestar, jo no ho crec. I no ho crec perquè jo hi vaig ésser tot el temps i em deman: "Com és possible que ningú es molestàs pel que es digué?". En tot cas l'únic que s'hagués pogut molestar hauria estat el Bisbe, que va ser l'únic pressionat pel rector. Però els assistents, per quina raó? Mai no es digué que ningú hi estava obligat, ni amenaça amb l'Infern. Solament va dir que es devien diners i que estava segur que es pagarien. I per a aquells que no hi eren presents vull contar el que realment va passar.

Efectivament el rector va aprofitar que l'església estava de gom a gom per donar compte de les obres de la rectoria. I quan va dir que el Bisbat havia promès un milió i que solament n'havia arribat la meitat, jo mateix vaig ser el primer en iniciar unes mamballetes de protesta que altres seguiren, mamballetes que es transformaren en renoueres, fortíssimes i

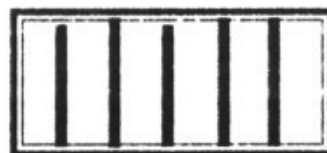
generalitzades, quan poc després el mateix rector, anuncià que el Vicari General, present a l'acte, li havia dit que es comprometia a fer-li arribar tot el milió. I aquí va ser quan en Jaume Santandreu digué allò de "En Pere potser no serà el més sant, però polissó sí que ho és". I jo dic altra vegada: "Pot sortir qualcú molest del coratge que va mostrar en Pere i de la resposta de la gent en forma de mamballetes davant del

seu gest?". No MIR I MIR. Jo crec que vosaltres no hi ereu i que els que us ho han contat confongueren els ous amb els caragols. Solament tendrieu una sortida i és, cosa que no crec, si us haguéssiu referit a un grupet que sempre surt molest; però el cert és que aquests ara ja ni entren.

Una abraçada.

Miquel Oliver i Roig

CONTRA LA MACROPRESÓ DE MALLORCA

Hem rebut aquest comunicat que fa referència al tema de la Macropresó de Santa Maria del Camí amb el prec de la seva publicació.

Davant les informacions i notícies que s'han fet públiques sobre la ubicació d'un nou centre penitenciari a l'illa de Mallorca, amb les característiques d'una macropresó, que segons el model exposat el 9 d'abril de 1992 pel Ministre de Justícia estaria dissenyat pràcticament com una ciutat independent, dominada per una torre de control de 70 metres d'altura, dividida en 14 mòduls amb una capacitat total acostada als 1000 reclusos, i amb una superfície construïda d'un 50 Ha, consideram com a molt negativa la construcció a Mallorca d'aquest centre, a qualsevol que sigui el punt on es faci.

La seva ubicació a la nostra comarca tendria uns forts efectes desarticuladors sobre l'economia agrària, en afectar de forma molt important la zona del vinyet, i reduir de manera considerable la superfície de vinya integrada dins la Denominació d'Origen "Binissalem", precisament ara quan s'ha aconseguit la seva concessió, després de molts d'anys d'esforços. D'aquesta manera un sector agrícola amb possibilitats -el vitícola- es veuria greument afectat.

El reconeixement d'aquesta comarca vitícola per part de la Comunitat Europea, i tots els esforços duits a terme per a la seva consolidació, ara serien desaprovats.

Els pobles de la nostra comarca no estan en condició de suportar els impactes socials (demogràfics, de convivència, seguretat ciutadana, etc.) que es produirien, transformant d'una manera negativa el teixit social i la qualitat de vida aconseguida als pobles.

Les conseqüències de caràcter econòmic repercutiran sobre una zona que no ha estat

beneficiada directament pel negoci turístic, i que amb la crisi industrial, comercial i agrària, té plantejades dificultats importants.

No es tracta tan sols del conjunt de petits propietaris expropiats -molts dels quals tenen en aquestes terres la font principal d'ingressos-, sinó de les conseqüències generals sobre el conjunt de l'economia: pèrdua de valor dels terrenys, desactivació comercial, etc. Sense dubte la Macropresó no crearà cap casta de riquesa per a la gent de la nostra comarca i de Mallorca en general, en tot cas la destruirà.

Volem constatar també la manca d'infraestructures i de recursos que pateixen els pobles de Mallorca, producte de les insuficiències de la inversió pública i que fan impossible l'absorció d'un impacte tan traumàtic: la inexistència d'un abastiment d'aigua potable garantit: a vegades de xarxa de clavegueram; de depuradora; les males condicions de les carreteres, camins i vies públiques; la insuficiència de vigilància policial, etc.

També hem de considerar els impactes medioambientals que provocaria aquest macroassentament urbà a la nostra ruralia (a una zona ja prou castigada per l'autopista). El territori i el paisatge constitueix el bé més preciat de la nostra illa, i -sense dubte- el recurs bàsic per al nostre futur. La macropresó sacrificaria irreversiblement el paisatge, l'entorn i el medi natural.

Per últim aquesta casta de macropresons massificades, obeeix tan sols a criteris d'estalvi econòmic, no respon a cap de les necessitats existents a Mallorca, i es contradiu amb els objectius de la reinserció social establerts a la Llei General Penitenciària.

Coordinadora de Santa Maria del Camí contra la Macropresó de Mallorca

Carrerany Esportiu

-----CICLISME-----

Dia 13 de setembre

Tres campionats de Balears i un subcampionat d'Espanya

El passat dia 13 de setembre del present any passarà a la història del Club Ciclista Maria de la Salut. Fou una jornada memorable pels resultats que varen aconseguir els nostres representants tant als campionats de les Balears com als d'Espanya de pista per a cadets.

CAMPIONATS DE LES BALEARS

Organitzats conjuntament pels Clubs Ciclistes de Sineu i Maria, i amb el patrocini compartit entre els Ajuntaments d'ambdues localitats, organitzarem els campionats de les Balears per als ciclistes alevins, infantils i socials.

A les nou del matí iniciarem les competicions. Els setze participants a la cursa d'alevins varen partir de Maria cap a Sineu. Poques novetats durant la cursa, exceptuant alguns intents d'escapada en els darrers dos kilòmetres. Arribada en grup, disputant un emocionant sprint final Damià Barceló (Hostal des Pla) i Sebastià Pol (Sa Pobla). El nostre representant va aconseguir el títol autonòmic mentre Magdalena Márquez (Maria de la Salut) entrava en tercera posició com a primera fèmina, la qual cosa significava la consecució del segon campionat del matí del 13 de setembre.

Aquesta fou la classificació final:

1.-D. Barceló	H. des Pla	13-14
2.-Sebastià Pol	Sa Pobla	13-14
3.-Mag. Márquez	Maria Salut	13-14
4.-E. Rodríguez	Eivissa	13-21
5.-Vct. Montiel	Maria Salut	13-21
11-Marga Munar	Maria Salut	13-49

A les nou i mitja, els vint-i-quatre participants infantils iniciaren la cursa sobre un itinerari de 18 Kms. Sortiren des de Sineu cap a Maria, passant pel camp de futbol per tornar a Sineu per la carretera de Sa Serra. No hi hagué sorpreses i el guanyador fou Llorenç Seguí (Hostal des Pla). Però, el nostre representant, va passar alguns moments de dificultat ja que poc després de la sortida es va haver d'aturar per centrar la roda del darrera. Després de tornar al grup capdavanter, passant per Maria, per evitar un accident amb un corredor eivissenc, prengué un carrer equivocat i va haver d'encalçar els altres participants durant dos quilòmetres. Afortunadament, no va patir més contratemps i va arribar a Sineu amb el pilot, disputant-se la victòria al sprint final on no va patir massa per imposar-se al menorquí Julio Coca, mentre el bunyolí Antoni Colom -el gran rival de Llorenç a la present temporada- va haver de conformar-se arribant en tercera posició. La classificació fou aquesta:

1.-Ll. Seguí	H. des Pla	34-15
2.-Julio Coca	Menorca	34-15
3.-Antoni Colom	Es Pedal	34-15
4.-Julio Martí	Eivissa	34-15
5.-Marc Pons	AC. Sineu	34-15
22-Oscar Fdez.	H. des Pla	37-57

**Damià Barceló,
Magdalena Márquez
i Llorenç Seguí
nous campions
de les Balears.**

A les deu i quart es va iniciar el campionat de les balears per a socials amb la participació de 69 ciclistes que completaren tres voltes

al mateix circuit que els infantils, les quals significaren un total de 64 Kms. La primera volta i mitja va transcórrer entre distints atacs que quasi sempre foren desbaratats pels representants d'Es Siurell que tenien Arnau Comes com a màxim aspirant al triomf, vistes les seves grans condicions per un sprint. Però, a la segona volta, poc després del camp de futbol, es va produir una caiguda de quatre corredors, afortunadament sense conseqüències per la seva integritat física. Dos dels nostres representants tingueren sort. Ferriol Colombram s'en va escapar entrant dins el rostoll mentre Tomeu Arbona passava per damunt dues rodes sense caure.

Arnau Comes va esser un dels que caigueren i va perdre molt de temps. Des de l'inici de la darrera volta, els nostres representants intentaren mantenir un ritme constant al capdavant de la carrera per tal que Comes no aconseguís contactar amb ells. Ho aconseguiren. Però un dels companys del de Pòrtol, Bernat Mesquida, es va escapar a la pujada de Son Fiol i aconseguí arribar a meta amb onze segons d'avantatge sobre els primers perseguidors.

Pel que fa als nostres, Ferriol Colombram fou sisè, Manuel Fernández, desè, Tomeu Arbona, cinquantè, després de foradar a Son Fiol, i Antoni Munar va abandonar a meitat de cursa. A continuació podeu veure la classificació:

1.-Bt Mesquida	Es Siurell	1-32-16
2.-Tomeu Vives	Ford	1-32-27
3.-J Bennassar	Pau Gomer	■
4.-Santandreu	Algaída	■
5.-Seb. Ripoll	Alcudia Pins	■
6.-F Colombram	Pr Carbonell	■
7.-Joan Marín	Tenis Arenal	■
8.-Seb. Rigo	Ford	■
9.-J. Miralles	CC. Artà	■
10.-M Fernández	Pr Carbonell	■
50.-T. Arbona	Pr Carbonell	■

A l'entrega de premis i trofeus va finalitzar aquesta nova edició dels campionats de les Balears que va significar una nova satisfacció pels aficionats del nostre poble.

Carrerany Esportiu

DANIEL ESTARELLAS MEDALLA DE PLATA AL CAMPIONAT D'ESPANYA DE PISTA

El mateix diumenge dia tretze de setembre, a València, Daniel Estarellas (Hostal des Pla), va aconseguir la medalla de plata a la modalitat de velocitat, als campionats d'Espanya en pista per a cadets després d'una gran actuació. Aquesta medalla és una fita històrica pel ciclisme a la nostra localitat ja que ha estat la primera ocasió que un ciclista de Maria de la Salut aconsegueix una medalla en uns campionats nacionals.

Amb els seleccionadors balears Gabriel Abraham i Tomeu Caldentey hi viatjaren cinc ciclistes, entre els quals hi havia dos dels nostres representants ja que a més d'en Daniel, viatjà Xisco Mulet. Ambdós participaren a la prova de persecució olímpica, aconseguint una meritòria cinquena posició. Mulet va competir també en persecució individual sense massa fortuna.

Estarellas va arribar a la gran final sense haver perdut una sola sèrie. El mateix diumenge fou derrotat pel madrileny David Cabrero, subcampió de l'any anterior. Hem de recordar que, un altre dels expedicionaris, Jorge García aconseguint dues medalles, la d'or en puntuació individual i la de bronze en persecució individual.

FESTES PATRONALS

El dissabte dia cinc de setembre, sota el patrocini del nostre Ajuntament, varem organitzar una reunió ciclista a la qual hi participaren ciclistes de les categories aleví, infantil, cadet i social. Totes les proves se desenvoluparen sobre el circuit des Rafal com a conseqüència de les obres de canalització d'aigües que impedié passar per determinats carrers, La meta estava situada davant l'Ajuntament.

A les nou del matí competiren els tretze alevins que reberen la sortida oficial al creuer del Rafal. Una cursa que va tenir poca història ja que se produïren pocs intents d'escapada. La lluita final es va iniciar a la pujada del camp de futbol. Damià Barceló (Hostal des Pla) va donar la primera satisfacció als nostres seguidors imposant-se sense massa dificultats al sineuer Pere Mestre i al pobler Sebastià Pol. Victòria Montiel, quarta, fou la millor de les fèmines participants.

1.-D. Barceló	H. des Pla	14-28
2.-Pere Mestre	AC. Sineu	14-28
3.-Sebastià Pol	CC. Sa Pobla	14-28
4.-Vic. Montiel	Maria Salut	14-34
5.-M. Gallego	Bar Tolo	14-37
7.-Mag. Márquez	Maria Salut	14-46
9.-Marga Munar	Maria Salut	14-50
10.-Gmo. Beltran	H. des Pla	14-56

De bell nou Llorenç Seguí (Hostal des Pla) fou el gran protagonista de la prova per a infants, a la qual hi participaren dotze ciclistes que completaren dues voltes pel Rafal, es a dir, devuit quilòmetres. A la primera volta es va fer la selecció definitiva formant-se un grup capdavanter de tres ciclistes on Seguí estava acompanyat per Antoni Colom i Rafel Campins. Segons l'ordre esmentat passaren a cada un dels dos sprints bonificables. Així, el mariando seguia contant les seves actuacions per victòries en el 92.

Així va quedar la classificació al final de la prova:

1.-Ll. Seguí	H. des Pla	33-01
2.-Ant. Colom	Es Pedal	33-03
3.-Raf. Campins	AC. Sineu	33-16
4.-Ant. Oliver	Derbi	34-57
5.-A. Martorell	Gomila	35-02
6.-Oscar Fdez.	H. des Pla	35-34
9.-M.J. Beltran	Maria Salut	35-45

FESTES PATRONALS

A continuació competiren els cadets a la distància de quatre voltes, és a dir, 36 quilòmetres. Hi hagué poca participació, tan sols set ciclistes. Mol prest es va formar un grup davanter amb els homes forts de la cursa: Andreu Barceló (Derbi), Francisco Trujillo (Tenis Arenal) i dos dels nostres Daniel Estarellas i Joan Seguí (Hostal des Pla). Les dues primeres posicions dels successius sprints de bonificació foren sempre pels nostres. Mancant una volta per acabar, després de passar per la Plaça, Daniel Estarellas va atacar amb força i s'escapà en solitari, iniciant una aventura que li permetria guanyar en solitari, mentre que Joan Seguí no va passar cap dificultat per aconseguir la segona posició. Les posicions cinquena i sisena foren respectivament per Antoni Obrador i Pere Roca.

1.-D Estarellas	H. des Pla	1-02-44
2.-Joan Seguí	H. des Pla	1-03-46
3.-And Barceló	Derbi	1-03-50
4.-F. Trujillo	Tenis Arenal	1-03-58
5.-Ant Obrador	H. des Pla	1-08-56
6.-Pedro Roca	H. des Pla	1-08-56

Per finalitzar les competicions d'aquesta matinal del dissabte, 58 ciclistes socials competiren a una cursa sobre sis voltes al Rafal amb un total de 54 kms. Quasi de sortida, els mariandos Esteve Bergas i Tomeu Arbona (Pretensats Carbonell) escaparen i foren posteriorment

Carrerany Esportiu

alcançats per altres quatre corredors amb els quals circularen adelantats durant una volta i mitja. Des de la segona i fins a la quarta no se produïren incidències dignes de resaltar, tan sols alguns intents que sempre foren neutralitzats.

Iniciant la cinquena, se va formar un grup de cinc unitats sense cap representant nostre. La seva avantatja va augmentar, arribant al final de la prova cinquanta segons abans que el pilot om s'hi trobaven Esteve Bergas, Ferriol Colombram y Manuel Fernández. Antoni Munar es va classificar el darrer, mentre que Antoni Mas, Joan Castelló y Tomeu Arbona havien abandonat abans de la finalització.

1.-Miquel Tous	CC. Artà	1-32-05
2.-Seb. Rigo	Ford	1-32-13
3.-Gmo. Gornals	CC. Artà	1-32-19
4.-L. Aceituno	Felanitx	1-32-19
5.-Miquel Morro	S. Servera	1-32-20
6.-Arnau Comas	Es Siurell	1-32-57
7.-Miquel Gayà	Felanitx	1-33-02
8.-Est. Bergas	Pr Carbonell	1-33-03
9.-Manuel Fdez	Pr Carbonell	1-33-03
10.-F. Colombram	Pr Carbonell	1-33-03
43.-Ant. Munar	Pr Carbonell	1-33-46

Abans de finalitzar aquesta informació, el Club Ciclista vol agrair publicament la col·laboració rebuda tant de l'Ajuntament com de les distintes firmes comercials que han col·laborat amb aquesta programació

LA FITA HISTORICA DE LLORENÇ SEGUÍ

El ciclista mariando Llorenç Seguí (Hostal des Pla) ha marcat una important fita històrica dins el ciclisme mallorquí. Amb la victòria aconseguida el passat dia 19 de setembre a Bunyola amb motiu de les Festes de Sant Mateu, ha completat una temporada amb tantes actuacions com triomfs. Una mostra més de la seva gran categoria com a ciclista i del gran futur que li espera. Mereix la pública i sincera enhorabona de tota la afició al ciclisme de la nostra localitat.

CC MARIA DE LA SALUT.

EL F.C. MARIENSE JA ESTÀ EN MARXA.

El passat dia 20 de setembre, diumenge, l'equip del F.C. MARIENSE que ha de participar al campionat de 3ª Regional 92/93 va començar la seva trajectòria amb un partit de màxima rivalitat davant l'Ariany.

En un partit clàssic de pretemporada, el resultat final va ésser de 0-0, amb un joc, excepte jugades aïllades, dolent deixant clar que els mancava molt per estar a la part alta de la taula classificatòria. Això no ha fet més que començar i es pot arribar al primer partit amb una mica més de conjunció i posicionament en el camp.

Físicament pareix que l'equip està millor que en anys anteriors, s'ha entrenat més, i juntament amb al fet de què la mitja d'edat del planter, on el més veterans són Pere Jordà, Rafel Castelló i Antoni Castelló amb 28 anys sigui baix, pot fer que l'equip es destaquï per ésser batallador i aferradís. No obstant, no hem d'oblidar que per jugar a futbol es necessita també saber jugar i moure la pilota. Aquest, crec, que serà el punt flac d'aquest nou F.C. MARIENSE, la curtesa del planter pot dur a què alguns jugadors s'hagin de sacrificar i veure's limitats a no poder desenvolupar el joc que saben fer per tal de suplir mancances en llocs determi-

nats. De totes formes, es pot millorar.

El segon partit el varen jugar també dins Maria, amb un rival de la comarca, el Lloret, i el resultat final va ésser de 2-0 a favor del MARIENSE, gols de Rafel Mulet i Andreu Alcover. Per les ocasions perdudes i les pilotes que rebutjaren els pals, el resultat havia d'haver estat més ampli.

Pel que fa a l'afició, als dos partits es varen poder retirar els carnets de socis. Per un preu molt assequible, 3.000'- pessetes, el bon aficionat pot treure el carnet de soci i ajudar aquests voluntariosos mariandos que volen tornar revivre aquells temps en què la gent acudia en gran quantitat a Sa Font per animar l'equip.

La lliga començarà el dia 4 d'octubre al camp del Sant Joan, a la segona jornada el visitant serà l'Ariany, el dia 18 d'octubre es viatja a Inca per jugar contra l'equip inferior del Constància i el dia 25 d'octubre visita Sa Font, el Campanet.

Cada jornada tindrà una petita crònica a les pàgines de FENT CARRERANY de la trajectòria de l'equip del MARIENSE durant la temporada gràcies a Pep Ferriol.

Jaume Mestre.

Carrerany Esportiu

UN PARTIT ENTRE AMICS

Dins el marc de les Festes Patronals de la Mare de Déu, es va celebrar al camp de futbol de "Sa Font" un partit de futbol entre socis i simpatitzants de FENT CARRERANY i la Penya Barcelonista de Maria de la Salut. Va esser el debut del representant de la nostra Associació en el torneig entre les entitats del nostre poble. Una gran idea i un bon dia per reunir a persones que tenen unes mateixes inquietuds i que a més és una manera sana de fer salut per un dia. Pel que fa al nostre partit, podem dir que va esser tot un exemple d'esportivitat i entrega. Moltes sabbates es varen haver d'espolsar abans del partit i treure les teranyines dels anys que feia que molts d'ells no tocaven una pilota. Els dos equips entretingueren la bona quantitat de gent que es reuni a "Sa Font". El resultat final va esser de 4 gols a 1 a favor de la Penya Barcelonista, en un partit que no es va decidir fins als darrers minuts. A la primera part, amb un fort vent en contra, FENT CARRERANY es va defensar molt bé i fruit d'una desgraciada jugada, la Penya va aconseguir un gol, marcat per Emili Riu. Amb un resultat esperançador, 1-0, es va arribar a la fi de la primera part. Ja a la segona, i en els primers minuts, en Joan Gelabert aconseguí un gol (encara ara no sabem si va ser un gol collonut o que el vent va empènyer la pilota pel lloc més

oportú) que deixava a l'aire i obert el partit. En aquest moments, es donà l'anècdota que el nostre equip jugava amb dotze, (els malpensats no ho confongueu amb l'àrbitre, el qual per compensar el seu conegut madridisme, es decantà per la Penya) i des de la banda es va indicar aquesta circumstància que es va arreglar tot d'una.

Quan millor estàvem jugant, un penal molt discutit assenyalat per Rafel Oliver, l'àrbitre del partit, va decidir en bona manera el resultat final. Joan Mas va marcar el gol, i a partir d'aquí ja no va esser el mateix. Les forces ja no eren les del principi i així arribaren els altres gols.

Els jugadors que varen participar en aquesta festa els podeu veure a les fotografies, ben guapos i amb les camisetes que SA NOSTRA va aportar per l'ocasió, cosa que agraïm.

Pel que fa al partit de la final entre Cop de Gas i la Penya Barcelonista el resultat final, en un bon partit, va afavorir els nostres botxins, a la tanda de penals, després que el partit acabàs amb el resultat de 3-3. Aquest va esser un partit una mica més calent i amb alternatives en el marcador que el feren molt emocionant en els minuts finals. Enhorabona a tots i ja esperam l'edició de l'any que ve.

Jaume Mestre

FEIM CARRERANY

EXPOSICIÓ DE PEP ROIG A "SA CAPELLA FONDA"

L'activitat que la nostra Associació va organitzar dins el programa de Festes de la Mare de Déu va esser una exposició de pintura a càrrec del periodista del diari ULTIMA HORA, Pep Roig.

En aquesta ocasió "Sa Capella Fonda" estava compartida, dues parets per cada un com a bons germans, amb l'artista manacorina Maria Lluï Riera, que feia la seva primera exposició, per cert, amb bastant d'èxit.

En Jaume Santandreu va dirigir unes paraules als assistents, en la que va fer referència al fet de tres exposicions, les dues esmentades i la dels treballs fets pels al·lots a les Jornades Esportives i Culturals celebrades en dades anteriors, i l'heterogeneïtat que suposa que un lloc acolleixi 3 formes distintes d'art. La mescla sense cap dubte va esser novedosa i encertada. En un mateix espai es podia contemplar diverses formes d'art, cada una d'elles representa-

Pel que fa a l'exposició d'en Pep podem dir que estava composta per quadres de fa uns quants d'anys realitzats damunt distints materials, entre ells pàgines d'ULTIMA HORA, i que eren bodegons i quadres abstractes.

El dia de la inauguració que coincidia amb la de Maria Riera, una gran quantitat de gent es va reunir a sa Capella. La gran majoria era de Manacor que es desplaçaren fins a Maria per estar vora la seva paisana. Quina enveja em va fer.

tives de les inquietuds dels seus autors i el visitant podia fer un recorregut molt interessant.

Aquesta era la segona vegada que en Pep Roig realitzava una exposició a Maria. Fa quatre anys en fa fer una a l'edifici de la 3a. Edat, al lloc a on ara està ubicada la biblioteca. En aquella ocasió, va regalar una de les seves obres a l'Ajuntament, amb ella es va començar un fons, i dues a l'Associació de la 3a. Edat.

Jaume Mestre.